

Barneombud Reidar Hjermann tror større kommuner kan gi et bedre barnevern... En trenger ikke å være ekspert på dette området for å se at Hjermann har et poeng. Barnevernansatte steller ofte med saker av svært følsom karakter, og i små kommuner med nære bånd mellom innbyggerne, er det en fare for at habiliteten ikke alltid blir ivaretatt på en god nok måte... Barneombudet reiser en viktig sak. Men vi er enig med kommunalminister Magnhild Meltveit Kleppa, når hun sier at ombudets løsning på problemet er alt for lett.

Aura Avis

Høgre og Venstre har flagga at dei snart vil fremje forslag om dels drastiske endringar når det gjeld den tyngande arveavgifta... Det finst mange – og triste – døme på at den galopperande veksten i bustad- og hyttemarknaden skapar store problem for mange... Forslaget frå Høgre og Venstre kan faktisk gi positive utslag for distriktskommunar som opplever minkande heilårsbusetnad og tilsvarande invasjon av feriegjester, særleg i pressområda langs kysten og i attraktive fjellområde.

Firdaposten

Aura Avis

Firdaposten

» **Harry er bare gøy. For meg er ingenting harry.**

Wenche Myhre, 60, artist, til Harstad Tidende, som vil vite hva som er det mest harry hun kan tenke seg.

Norge må kjøpe svært mange klimakvoter, langt mer enn hva Klimameldingen legger opp til. Statens utgifter til klimakvoter vil ligge mellom 32 og 37 milliarder per år, skriver Sigbjørn Grønås.

Kostbar klimapolitikk

Det primære og mest ambisiøse ved Norges og EUs klimapolitikk er målet om at den globale oppvarmingen ikke skal overstige to grader fram til år 2100 fra den industrielle revolusjon. Miljøvernminister Erik Solheim vil på klimamøtet i Bali kjempe for at hele verden skal slutte seg til det samme målet. En slik kamp medfører selvsagt også en kamp for en klimapolitikk som sikrer at klimamålet blir oppnådd. Derfor må Erik Solheim også ha med seg forslag til en politikk der det er samsvar mellom mål og tiltak for å nå målet.

Ifølge utredninger fra FN's klimapanel IPCC vet vi ganske godt hvor store utslipp verden kan tåle år for år for å nå ulike mål for å dempe den globale oppvarmingen. Dette betyr at vi vet hvor store utslipp verden kan tåle for å nå et mål om to grader. Det sier seg selv at disse mengdene må utgjøre kvotene verden kan tildele seg. Det gjelder å få på plass et eierforhold til disse kvotene. Her fins det bare ett prinsipp som er etisk forsvarlig: å dele kvotene likt på alle verdens land etter folketallet. Fattige land ville da få tildelt mer enn nok til å utvikle sin økonomi og ha kvoter til overs

for salg. Rike land ville bli i enorm manko på kvoter og bli tvunget til å utvikle alternativ energi. Med skyhøye kvotepriser vil slik teknologitvilling lønne seg.

Rapporten fra IPCCs arbeidsgruppe III gir anslag for fremtidige årlige totalutslipp som vil begrense den globale oppvarmingen til mellom 2.0 og 2.4 grader. La oss anta at det beste estimatet vil være i midten av variasjonsbredden. Med en befolkningsøkning etter prognoser fra FN utgjør dette estimatet utslipp

INNLEGG

på 4.1, 3.3 og 1.3 tonn CO₂-ekvivalenter per menneske på jorda for 2010, 2020 og 2050. Tar en hensyn til en viss befolkningsøkning i Norge, blir våre kvoter 19.3, 16.5 og 7.2 millioner tonn for de samme åra. Til sammenligning var utslippene 50 millioner tonn i 1990 og 54 millioner i 2006.

Med gasskraftverkene vil utslippene i Norge øke fram til 2010 til cirka 56 millioner tonn. For 2020 har Klimameldingen et mål på mellom 46 og 49 millioner tonn (når skog ikke er med). La oss avrunde til 48 millioner tonn. Dette er cirka

37 og 32 millioner tonn over kvotene i det rettfærdige systemet for de samme åra. Dette betyr at med regjeringens mål for utslipp, må Norge kjøpe svært mange kvoter (eventuelt godkjente ordninger for tiltak i utviklingsland), langt mer enn hva klimameldingen legger opp til. Med kvotepriser på nærmere 1.000 kr per tonn, vil statens utgifter nærme seg henholdsvis 37 og 32 milliarder per år.

Forbundskansler Angela Merkel er den politiker som til nå har snakket klarest om rettfærdig klimapolitikk. På klimamøtet i Potsdam i begynnelsen av oktober hevdet hun at alle mennesker på jorda har samme rettigheter og plikter med hensyn til klimautslipp. På den måten baner hun vei mot et rettfærdig kvotesystem der det er samsvar mellom mål for demping av den globale oppvarmingen og tiltak for å nå målet. Spørsmålet nå er om Erik Solheim på møtet i Bali vil kjempe for et rettfærdig klimasystem der rike land tar på seg forpliktelsene som faller på dem. Alt annet må betraktes som svik.

Sigbjørn Grønås, professor i meteorologi, Geofysisk institutt, UiB

Brått og godt

Bildebruk er vanskelige greier. I dag blir altså ankomsten til Herrens dag, lignet med en tyv som kommer om natten. Som noe overraskende, skremmende, uventet og farlig. For tyver som kommer om natten, de er på en måte verre en de som herjer på dagtid. For da er vi våkne og oppe og ute, og merker bare etterpå at vi er blitt ranet. Men tyver som kommer om natten, mens vi sover i våre senger, de stjeler ikke bare sølvtøy og lommebøker og mobiltelefoner; de fratar oss tryggheten vår. Hvis vi ikke kan være trygge nattetid i vår egen seng, når kan vi være det da?

Så blir altså Herrens dag lignet med noe ganske så skummelt som kan hende oss. Det er et bilde som skaper frykt. Så jeg lener meg til det andre bildet som også brukes, for å prøve å formidle til oss det ubegripelige, hvordan det en gang blir når alt blir annerledes enn det er nå, nemlig bildet av den fødende kvinne. Hvor veene kommer så brått på. For plutselig, etter

ETTERTANKE
Anne Grete Listrøm

et langt svangerskap, skjer forandringen. Og kvinnen forstår: Nå nærmer fødselen seg. Nå skjer det! Fra nå av blir det bare verre, men så; så kommer barnet. Og følelsene veksler mellom redsel, håp, forventning og glede. Endelig skjer det! Dette har jeg lengtet etter, dette har jeg håpet på, drømt om og gledet meg til. Nå kommer smertene, blodet, skrekken, men for hvert pust kommer det nærmere, dette nye livet – barnet mitt.

Og det er vel slik det må bli når Herrens dag kommer? At det farlige, skremmende og det fantastiske, nye holdes sammen i noe helt grensesprengende. Så får heller mørkekrefte frykte tyven om natten – med god grunn. For som lyset på et øyeblikk fyller hele rommet, skal Herren avvæpne ondskapens hær. Så dramatisk blir det nok. Men først og fremst brått og godt, tror jeg.

1 Tess 5,1–11

Anne Grete Listrøm er kapellan i Tangen menighet i Drammen.

Norge hjelper for mange

Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen.

Norsk bistandspolitikk er under evaluering, og det viser seg at ikke all hjelp fungerer. Det store problemet er ikke at vi sikter for høyt, men heller at vi sikter for bredt. Vi har kommet i en situasjon der vi prøver å hjelpe alle, med det resultat at vi hjelper altfor få. Hele 114 av verdens 193 land fikk i 2005 bilateral bistand fra Norge.

I Sverige har de kuttet fra 70 til 33 samarbeidsland. Jeg mener Norge burde gjort noe tilsva-

rende. Det er bedre å ha et forpliktende samarbeid med færre land og heller tenke mer langsiktig. Gjennom en mer konsentrert innsats vil vi kunne arbeide mer målrettet og dermed vil vi også lære mer om bistandsarbeidet

REPLIKK

Norge utfører. Det beste for både giver og mottaker er langsiktig forpliktende samarbeid.

I et forsøk på å konsentrere bistanden noe har

man valgt ut sju «hovedsamarbeidsland» og 18 «samarbeidsland». Men det betyr ikke at disse landene nødvendigvis får mest støtte. Nepal er for eksempel et hovedsamarbeidsland, men fikk i 2005 bare 161 millioner i total bistand fra Norge. Pakistan, som bare er samarbeidsland, fikk 532 millioner, en sum større enn noen av hovedsamarbeidslandene. Selv daværende Rest-Jugoslavia, som ikke er samarbeidsland en gang, fikk mer enn Nepal, med en total støtte på 219 millioner samme år.

Når bistanden er så spredd, blir det utvilsomt mer byråkrati per krone i effektiv bistand. Med et kritisk øye på bistand må vi lære av tilbakemeldingene. Vi må satse bistanden på det som virker – mer langsiktighet og på utdanning og helse. Vi må sikre de fattigste landene muligheter til å selge sine varer og få økonomisk utvikling. Og vi må fortsatt sikte høyt, men bare ikke så bredt.

Kjell Ingolf Ropstad, KrF-leder

Daglig bibelvers på SMS: Send **BIBEL** til 1933
Tjenesten er levert av boomerang media og koster kr. 1,50 per mottatt melding

I DAG BER VI FOR

- Psykisk syke
- De som pleier gamle og syke
- Fred og forsoning i Somalia